ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

zo 14. júla 2011 *

Vo veci C-464/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour d'appel de Mons (Belgicko) zo 17. septembra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 24. septembra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Belgické kráľovstvo

proti

Pierrovi Henflingovi, Raphaëlovi Davinovi a Koenraadovi Tanghemu, správcom konkurznej podstaty úpadcu Tiercé Franco-Belge SA,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory D. Šváby, sudcovia R. Silva de Lapuerta a T. von Danwitz (spravodajca),

* Jazyk konania: francúzština.

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. mája 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— P. Henfling, R. Davin a K. Tanghe, správcovia konkurznej podstaty úpadcu Tiercé Franco-Belge SA, v zastúpení: O. Bertin, advokát,

— belgická vláda, v zastúpení: M. Jacobs, L. Van den Broeck a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: D. Recchia, B. Stromsky a C. Soulay, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ods. 4 a článku 13 B písm. f) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém

dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Belgickým kráľovstvom a P. Henflingom, R. Davinom a K. Tanghem, správcami konkurznej podstaty úpadcu Tiercé Franco-Belge SA (ďalej len „TFB“), ktorého predmetom je odmietnutie oslobodiť od dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) plnenia poskytované zo strany stávkových kancelárií pre TFB.

Právny rámec

Právna úprava Únie

3 Podľa článku 2 bodu 1 šiestej smernice DPH podlieha „dodávka tovaru alebo služieb za úhradu [za protihodnotu – *neoficiálny preklad*] v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou“.

4 Podľa článku 5 ods. 1 a ods. 4 písm. c) tejto smernice sa za dodávku tovaru považuje „prevod práva nakladať s hmotným majetkom na iného majiteľa“, ako aj „prevod tovaru na základe zmluvy, podľa ktorej je splatná provízia pri nákupe alebo predaji“.

5 Článok 6 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Pojem ‚poskytovanie služieb' predstavuje každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru v zmysle článku 5.

…

4. Ak zdaniteľná osoba koná vo svojom vlastnom mene, ale v prospech inej strany zúčastnenej na poskytovaní služieb, predpokladá sa, že sama prijala aj poskytla tieto služby.

…"

6 Článok 13 šiestej smernice, nazvaný „Oslobodenie od dane na území štátu", stanovuje:

„…

B. Iné oslobodenia od dane

Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, platí, že členské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky [plnenia – *neoficiálny preklad*] za podmienok, ktoré stanovia na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie oslobodení od dane a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

…

f) stávky, lotérie a iné formy hazardných alebo peňažných hier, na ktoré sa vzťahujú podmienky a obmedzenia stanovené jednotlivými členskými štátmi,

…“

Vnútroštátna právna úprava

7 Článok 10 ods. 1 code de la taxe sur la valeur ajoutée (Zákonník o dani z pridanej hodnoty, ďalej len „CTVA“) stanovuje:

„Za dodávku tovaru sa považuje prevod práva nakladať s vecou ako majiteľ.

Ide najmä o odovzdanie tovaru nadobúdateľovi alebo postupníkovi na základe zmluvy o prevode práva alebo jeho potvrdení.“

8 Článok 13 ods. 1 a 2 tohto zákonníka uvádza:

„1. Komisionár sa pri kúpe považuje za kupujúceho a vo vzťahu ku svojmu komitentovi za predávajúceho tovar, ktorý je jeho prostredníctvom kúpený. Komisionár sa pri predaji považuje za predávajúceho a vo vzťahu ku svojmu komitentovi za kupujúceho tovar, ktorý je jeho prostredníctvom predaný.

2. Za komisionára sa považuje nielen osoba, ktorá koná vo vlastnom mene alebo pod svojím obchodným menom na účet komitenta, ale tiež sprostredkovateľ pri kúpe, ktorý od predávajúceho prijíma, alebo sprostredkovateľ pri predaji, ktorý kupujúcemu odovzdáva z akéhokoľvek dôvodu faktúru, dlhopis alebo akýkoľvek iný porovnateľný písomný doklad vystavený na jeho vlastné meno."

9 Podľa znenia článku 18 ods. 1 CTVA:

„Za poskytovanie služieb sa považuje každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru v zmysle tohto zákonníka.

Za poskytovanie služieb sa považuje najmä vykonanie zmluvy, ktorej predmetom je:

…

(3) splnomocnenie;

…"

10 Článok 20 ods. 1 prvý pododsek CTVA stanovuje:

„… ak komisionár alebo akýkoľvek sprostredkovateľ, ktorý koná za podmienok uvedených v článku 13 ods. 2, vstúpi do poskytovania služieb, predpokladá sa, že osobne prijal tieto služby a osobne ich poskytol."

11 Podľa znenia článku 44 ods. 3 bodu 13 uvedeného zákonníka sú od DPH oslobodené „stávky, lotérie a iné formy hazardných alebo peňažných hier, s výhradou podmienok a obmedzení stanovených štátom“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 TFB, na ktorej majetok bol vyhlásený konkurz 27. októbra 2008, je akciovou spoločnosťou, ktorá je zaregistrovaná ako platca DPH v Belgicku a jej činnosťou je prijímanie stávok, najmä na konské dostihy v Belgicku a v iných štátoch.

13 V rámci svojej činnosti využíva sieť miestnych zastúpení, ktoré sa nazývajú „trafiky“ a nachádzajú sa na celom území Belgického kráľovstva. Prevádzkovatelia trafík sú poverení prijímaním stávok na konské dostihy alebo na iné športové podujatia, registráciou stávok, vystavovaním stávkových lístkov alebo potvrdení pre stávkarov, ako aj vyplácaním výhier.

14 Každý prevádzkovateľ trafiky má so spoločnosťou TFB zmluvný vzťah na základe zmluvy označenej ako „komisionárska zmluva“.

15 Podľa tejto zmluvy je spoločnosť TFB vlastníkom prevádzkového majetku, ktorého správa je zverená prevádzkovateľovi trafiky. Spoločnosť TFB poskytuje prevádzkovateľovi trafiky priestory s potrebnými dodávkami energií, obstaráva poistenie priestorov a zabezpečuje inštaláciu vývesného označenia, ako aj jeho údržbu v dobrom funkčnom stave.

16 Uvedená zmluva rovnako stanovuje, že spoločnosť TFB poskytuje prevádzkovateľovi trafiky počítačové vybavenie, prostredníctvom ktorého majú byť registrované všetky podané stávky, ako aj výplata výhier. Zariadenie a dokumenty, ktoré spoločnosť TFB odovzdala prevádzkovateľovi trafiky, sú poskytnuté bezodplatne a zostávajú výlučným vlastníctvom spoločnosti TFB. Prevádzkovateľ trafiky sa zaväzuje používať zariadenie, ktoré mu poskytla spoločnosť TFB, s riadnou starostlivosťou a informovať spoločnosť TFB o akejkoľvek anomálii, ku ktorej dôjde vo fungovaní tohto zariadenia, pričom jeho opravu a údržbu vykonáva spoločnosť TFB na svoje náklady.

17 Okrem toho je prevádzkovateľ trafiky podľa „komisionárskej zmluvy“ povinný rešpektovať pravidlá týkajúce sa prijímania stávok, najmä registrácie, účtovníctva a ich vyplácania. Zaväzuje sa zabezpečiť prevádzku svojej agentúry riadnym spôsobom a jej otvorenie podľa udalostí súvisiacich s činnosťami a produktmi spoločnosti TFB. Napriek tomu má právo slobodne rozhodnúť o organizácii vlastnej agentúry a môže zamestnať personál s cieľom čo najlepšie si plniť povinnosti.

18 Spoločnosť TFB splnomocňuje prevádzkovateľa trafiky na prijímanie všetkých typov stávok, na prijímanie ktorých je riadne splnomocnený, či už podľa ustanovení zákona alebo na základe splnomocnenia, a necháva ho vykonávať akúkoľvek inú činnosť, pokiaľ nie je v rozpore so zákonom o dostihových kanceláriách a nie je vykonávaná na účet priameho konkurenta spoločnosti TFB.

19 Podľa všeobecných ustanovení organizačného poriadku spoločnosti pravidiel TFB môže prevádzkovateľ trafiky, ktorý je ako jediný oprávnený stávku zaregistrovať, vždy stávku celkom alebo sčasti odmietnuť bez toho, aby bol povinný svoje odmietnutie odôvodňovať. Okrem toho úspešný stávkar si môže svoju výhru vybrať iba u prevádzkovateľa trafiky, u ktorého podal stávku.

20 Prevádzkovateľ trafiky je odmeňovaný províziou, ktorá je stanovená ako percentuálny podiel z vkladov podaných na zaregistrované stávky po odpočítaní hodnoty vykonaných úhrad. Táto provízia je vypočítaná a uhrádzaná mesačne mimo oficiálnych stávkových operácií. Prevádzkovateľ trafiky nezasiela spoločnosti TFB na účely prijatia svojich provízií žiadnu faktúru.

21 Stávkové lístky vydávané prevádzkovateľom trafiky hráčom v súvislosti s uzatvorením stávok uvádzajú na prednej strane v záhlaví meno prevádzkovateľa trafiky, jeho číslo zápisu v obchodnom registri, ako aj identifikačné číslo pre DPH. Na prednej strane týchto stávkových lístkov sú okrem iného uvedené postranné nápisy, a to na spodnej časti lístka „Belgische Tiercé", potom „Tiercé belge" a na hornej časti lístka „Tiercé Franco Belge". Na zadnej strane stávkových lístkov sa objavuje tento text: „Svojou účasťou stávkar potvrdzuje, že sa oboznámil a bude sa riadiť pravidlami S.C. P.M.U. belge, S.A. Tiercé Franco-belge a Bingoal".

22 Počas kontroly vykonanej v júli 2000 belgický daňový úrad konštatoval, že provízie, ktoré prijali prevádzkovatelia trafík medzi 1. januárom 1997 a 31. decembrom 2000 neboli zdanené DPH. Vzhľadom na to, že uvedený daňový úrad zastával názor, že prevádzkovatelia trafík pracovali v mene spoločnosti TFB, a ich činnosť má teda podliehať DPH, vymeral v novembri 2001 spoločnosti TFB doplatok DPH, zvýšený o pokuty a úrok z omeškania, z dôvodu DPH splatnej z uvedených provízií.

23 Spoločnosť TFB podala žalobu na Tribunal de première instance de Liège (Súd prvého stupňa v Liège) a domáhala sa určenia, že v súvislosti so spornými províziami nevznikla povinnosť platiť DPH, pričom uviedla, že prevádzkovatelia trafík mali byť na účel uplatnenia právnej úpravy o DPH považovaní za komisionárov, ktorí konajú v rámci poskytovania služieb oslobodených od tejto dane.

24 Rozsudkom z 20. septembra 2004 uvedený súd vyhovel návrhu spoločnosti TFB. Po odvolaní, ktoré podalo Belgické kráľovstvo, Cour d'appel de Liège (Odvolací súd v Liège) potvrdil tento rozsudok vo všetkých jeho ustanoveniach rozsudkom z 5. októbra 2005. Cour de cassation (kasačný súd) zrušil tento rozsudok a vrátil vec na nové konanie pred vnútroštátnym súdom, ktorý podáva návrh na začatie prejudiciálneho konania.

25 Tento súd v prvom rade skúmal zmluvu medzi spoločnosťou TFB a prevádzkovateľmi trafík a rozhodol, že z kombinácie vnútorných a vonkajších aspektov tejto zmluvy vyplýva, že prevádzkovatelia trafík prevzali od spoločnosti TFB zmluvnú úlohu prijímania a registrácie stávok v rámci komisionárskej zmluvy a nie v rámci mandátnej zmluvy. Okrem toho tento súd poznamenal, že článok 13 ods. 2 CTVA zbavuje akejkoľvek relevantnosti otázku, či sprostredkovateľ konal skôr ako mandatár, než ako komisionár. Súd prijal záver, že prevádzkovatelia trafík sa podľa komisionárskej zmluvy priamo vo svojom mene podieľali na poskytovaní služieb zahŕňajúcich registráciu stávok a vyplácanie výhier na účet spoločnosti TFB.

26 V druhom rade sa vnútroštátny súd snažil zistiť, či sú provízie vyplácané zo strany TFB prevádzkovateľom trafík oslobodené od DPH. Vzhľadom na to, že Cour d'appel de Mons dospel k záveru, že rozhodnutie sporu v konaní vo veci samej závisí od výkladu práva Únie, rozhodol konanie prerušiť a položil Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa článok 6 ods. 4 a článok 13 B písm. f) šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že im odporuje priznanie oslobodenia od dane na služby poskytované komisionárom, ktorý koná vo vlastnom mene, ale na účet komitenta, ktorý organizuje poskytovanie služieb uvedených v [citovanom] článku 13 B písm. f)…?“

O prejudiciálnej otázke

27 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa článok 6 ods. 4 a článok 13 B písm. f) šiestej smernice majú vykladať tak, že im odporuje priznanie oslobodenia od DPH pre služby poskytované komisionárom, ktorý koná vo vlastnom mene, ale na účet komitenta, ktorý organizuje poskytovanie služieb uvedených v predmetnom článku 13 B písm. f). Konkrétnejšie sa táto otázka týka daňového zaobchádzania z hľadiska DPH so vzťahom medzi podnikom vykonávajúcim činnosť prijímania stávok a hospodárskym subjektom, ktorý sprostredkúva zber stávok vo vlastnom mene, ale na účet uvedeného podniku.

28 Podľa článku 13 B písm. f) šiestej smernice stávky, lotérie a iné formy hazardných alebo peňažných hier, na ktoré sa vzťahujú podmienky a obmedzenia stanovené jednotlivými členskými štátmi, sú oslobodené od DPH.

29 Toto oslobodenie je motivované praktickými dôvodmi, keďže hazardné hry sa nehodia na uplatňovanie DPH, a nie úmyslom zabezpečiť týmto činnostiam priaznivejšie zaobchádzanie v oblasti DPH, ako je to v prípade poskytovania niektorých služieb vo všeobecnom záujme v sociálnej oblasti (pozri rozsudky z 13. júla 2006, United Utilities, C-89/05, Zb. s. I-6813, bod 23, a z 10. júna 2010, Leo-Libera, C-58/09, Zb. s. I-5189, bod 24).

30 Stávková činnosť uvádzaná predmetným ustanovením sa vyznačuje ponúknutím šance na výhru stávkarom a naproti tomu prijatím rizika povinnosti vyplatiť tieto výhry (rozsudok United Utilities, už citovaný, bod 26).

31 Súdny dvor z toho vyvodil, že poskytovanie služieb „call centra“ v prospech organizátora telefonických stávok, ktoré zahŕňa prijímanie stávok v mene organizátora pracovníkmi poskytovateľa týchto služieb, nie je stávkovou činnosťou v zmysle článku 13 B písm. f) šiestej smernice, a teda nemôže využívať oslobodenie od DPH upravené týmto ustanovením (rozsudok United Utilities, už citovaný, bod 29).

32 Spor v konaní vo veci samej sa v mnohých aspektoch odlišuje od sporu, ktorého sa týkal už citovaný rozsudok United Utilities. Jednak sa činnosť prevádzkovateľa trafiky líši od činnosti tzv. call centra najmä v tom, že prevádzkovatelia trafík sú stávkarom známi, že môžu odmietnuť stávku bez toho, že by toto odmietnutie museli zdôvodňovať a že sú tiež poverení vyplácaním výhier stávkarom. Vec, v ktorej bol vyhlásený uvedený rozsudok, sa ďalej týkala prijímania stávok v mene organizátora, zatiaľ čo otázka položená v konaní vo veci samej sa týka výslovne situácie hospodárskeho subjektu, ktorý sprostredkúva prijímanie stávok na účet organizátora uvedených stávok, ale vo vlastnom mene.

33 Takéto sprostredkovanie vo vlastnom mene znamená, že na rozdiel od prípadu, o aký išlo vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok United Utilities, ako bolo spresnené v jeho bode 27, právny vzťah vzniká nie priamo medzi stávkarom a podnikom, na ktorého účet koná sprostredkujúci subjekt, ale medzi týmto subjektom a stávkarom na jednej strane a týmto subjektom a uvedeným podnikom na strane druhej.

34 Pokiaľ ide o daňové zaobchádzanie s takýmto sprostredkovaním z hľadiska DPH, článok 6 ods. 4 šiestej smernice stanovuje, že ak zdaniteľná osoba koná vo vlastnom mene, ale v prospech inej strany zúčastnenej na poskytovaní služieb, predpokladá sa, že sama prijala aj poskytla tieto služby.

35 Toto ustanovenie vytvára právnu domnienku dvoch poskytnutí identických služieb v postupnej nadväznosti. Podľa tejto domnienky subjekt, ktorý sprostredkúva poskytnutie služieb a ktorý je komisionárom, sa najprv považuje za príjemcu predmetných služieb od subjektu, na účet ktorého koná, ktorý je komitentom, pred tým, než tieto služby následne osobne poskytne zákazníkovi. Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o právny vzťah medzi komitentom a komisionárom, ich príslušná úloha poskytovateľa služieb a platcu je na účely DPH fiktívne vymenená.

36 Keďže článok 6 ods. 4 šiestej smernice patrí do jej hlavy V s nadpisom „Plnenia podliehajúce dani" a je formulovaný všeobecne bez toho, že by obsahoval obmedzenia, pokiaľ ide o jeho pôsobnosť alebo rozsah, domnienka, ktorú toto ustanovenie vytvára, sa týka tiež uplatňovania oslobodení od DPH stanovených šiestou smernicou. Z toho vyplýva, že ak je poskytovanie služieb, ktoré komisionár sprostredkuje, oslobodené od DPH, toto oslobodenie je tiež uplatniteľné na právny vzťah medzi komitentom a komisionárom.

37 Tento záver platí tiež pre oslobodenie od dane stanovené v článku 13 B písm. f) šiestej smernice, ktoré sa týka stávok. Toto oslobodenie totiž neobsahuje, v porovnaní s inými oslobodeniami od dane, osobitosti, ktoré by odôvodňovali obmedzenie pôsobnosti článku 6 ods. 4 tejto smernice a vylučovali z neho stávky. Okrem toho v rámci uplatňovania článku 6 ods. 4 je irelevantné, že uvedený článok 13 B písm. f) nestanovuje oslobodenie plnení sprostredkovania alebo vyjednávania, zatiaľ čo takéto oslobodenie od dane je výslovne uvedené v článku 13 B písm. a) a d) šiestej smernice.

38 V rozpore s tým, čo uvádza belgická vláda, zásada daňovej neutrality nebráni ani uplatneniu oslobodenia od DPH stanoveného v článku 13 B písm. f) šiestej smernice na vzťah medzi komitentom a komisionárom, hoci provízia vyplatená mandatárovi, ktorý koná v mene a na účet mandanta, podlieha DPH. Ako vyplýva z článku 6 ods. 4

šiestej smernice, samotná smernica stanovuje osobitné pravidlá pre služby poskytované komisionárom, ktorý koná vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby, ktoré sa odlišujú od pravidiel upravujúcich poskytovanie služieb mandatárom, ktorý koná v mene a na účet inej osoby.

39 Pokiaľ ide o otázku, či prevádzkovatelia trafík, ktorých sa týka konanie vo veci samej, konajú skutočne pri prijímaní stávok v zmysle článku 6 ods. 4 šiestej smernice vo vlastnom mene, čo je otázka, ktorú nastolila belgická vláda, treba konštatovať, že položená otázka, ktorá preberá znenie tohto odseku, vychádza z predpokladu, že uvedení prevádzkovatelia trafík patria do jeho pôsobnosti.

40 V rámci konania uvedeného v článku 267 ZFEÚ, je povinnosťou vnútroštátneho súdu, ktorý prejednáva a rozhoduje spor týkajúci sa uplatenia článku 6 ods. 4 šiestej smernice, skúmať, či vzhľadom na všetky podklady v danej veci a najmä na charakter zmluvných záväzkov dotknutého hospodárskeho subjektu voči jeho zákazníkom, uvedená podmienka uplatnenia tohto ustanovenia bola alebo nebola splnená (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o článok 26 šiestej smernice, rozsudky z 12. novembra 1992, Van Ginkel, C-163/91, Zb. s. I-5723, bod 21, ako aj z 13. októbra 2005, ISt, C-200/04, Zb. s. I-8691, body 19 a 20).

41 Súdny dvor, ktorý bol požiadaný, aby vnútroštátnemu súdu poskytol užitočné odpovede, má právomoc poskytnúť tomuto súdu informácie vyplývajúce zo spisu v konaní vo veci samej, ako aj z predložených ústnych a písomných pripomienok, aby vnútroštátnemu súdu bolo umožnené rozhodnúť v konkrétnom spore, ktorý prejednáva (pozri rozsudky z 11. decembra 2007, International Transport Workers' Federation a Finnish Seamen's Union, C-438/05, Zb. s. I-10779, bod 85, ako aj z 13. apríla 2010, Bressol a i., C-73/08, Zb. s. I-2735, bod 65).

42 Pokiaľ ide o činnosť prevádzkovateľov trafík, ktorých sa týka konanie vo veci samej, treba zdôrazniť, že hoci podmienka uvedená v článku 6 ods. 4 šiestej smernice týkajúca sa skutočnosti, že zdaniteľná osoba musí konať vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby, sa má vykladať na základe predmetných zmluvných vzťahov, ako vyplýva z bodu 40 tohto rozsudku, skutočnosťou zostáva, že správne fungovanie spoločného systému DPH zavedeného touto smernicou si zo strany vnútroštátneho súdu vyžaduje konkrétne overenie, ktorým možno určiť, či vzhľadom na všetky údaje prejednávanej veci predmetní prevádzkovatelia trafík skutočne konajú pri zbere stávok vo vlastnom mene.

43 V tejto súvislosti treba zohľadniť najmä skutočnosť, či si výkon ich činnosti vyžaduje alebo nevyžaduje získanie povolenia od verejných orgánov, či stávkové lístky vydávané prevádzkovateľmi trafík uvádzajú meno spoločnosti TFB, či zákazníci akceptujú, podľa klauzuly, ktorá je vytlačená na týchto stávkových lístkoch, že sa majú podriadiť ustanoveniam pravidiel tejto spoločnosti, či obchodný majetok používaný prevádzkovateľmi trafík nesie označenie uvedenej spoločnosti, ktorá je ich vlastníkom a predovšetkým, či prevádzkovatelia trafík konajú, alebo nekonajú ako mandatári. Naopak prípadná existencia vnútroštátneho ustanovenia v oblasti DPH, ktoré rozširuje právnu domnienku uvedenú v článku 6 ods. 4 šiestej smernice nad rámec kritérií stanovených v tomto ustanovení, nemôže byť v rámci overenia, ktoré umožní stanoviť, či prevádzkovatelia trafík konajú alebo nekonajú vo vlastnom mene, zohľadnená. Pokiaľ by totiž podmienky, tak ako vyplývajú zo samotného článku 6 ods. 4 šiestej smernice neboli splnené, oslobodenie od DPH stanovené v článku 13 B písm. f) tejto smernice vo vzťahu k stávkam by potom nebolo v konaní vo veci samej uplatniteľné.

44 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné odpovedať na prejudiciálnu otázku tak, že článok 6 ods. 4 a článok 13 B písm. f) šiestej smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že pokiaľ hospodársky subjekt vo vlastnom mene, ale na účet podniku, ktorý vykonáva činnosť prijímania stávok, sprostredkúva zber stávok, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie od DPH stanovené v uvedenom článku 13 B písm. f), uvedený podnik sa podľa predmetného článku 6 ods. 4 považuje za poskytovateľa plnení týkajúcich sa stávkovej činnosti, na ktoré sa vzťahuje uvedené oslobodenie od dane, v prospech predmetného hospodárskeho subjektu.

O trovách

45 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 6 ods. 4 a článok 13 B písm. f) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa majú vykladať v tom zmysle, že pokiaľ hospodársky subjekt vo vlastnom mene, ale na účet podniku, ktorý vykonáva činnosť prijímania stávok, sprostredkúva zber stávok, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie od dane z pridanej hodnoty stanovené v uvedenom článku 13 B písm. f), uvedený podnik sa podľa predmetného článku 6 ods. 4 považuje za poskytovateľa plnení týkajúcich sa stávkovej činnosti, na ktoré sa vzťahuje uvedené oslobodenie od dane, v prospech predmetného hospodárskeho subjektu.

Podpisy